

prosvetni delavec

Glasilo delavcev vzgoje, izobraževanja in znanosti Slovenije,
Ljubljana, 11. maja 1981 – št. 9 – letnik XXXII

Med drugim preberite

- DRAGE RAZLIKE, str. 2
- VELIKA ŠOLA BRATSTVA IN ENOTNOSTI, str. 3
- SMERNICE ZA DELO OSNOVNIH ŠOL
V JAVNI RAZPRAVI, str. 4
- ZA ZMERNEJŠE CENE UČBENIKOV, str. 4
- KARDELJEVA MISEL O VZGOJI IN IZOBRAŽEVANJU
str. 5
- USMERJENO IZOBRAŽEVANJE IN ZAPOSLOVANJE,
str. 7
- NORMATIVI IN MERILA NA PRESKUŠNJI, str. 8
- ASTRONOMIJA IN ŠOLA, str. 9

Bogastvo Titovih sporočil

Časa ne moreš ustaviti. Čeprav je minilo že leto dni, odkar smo brez tovariša Tita, nam postajata delo in misel tega velikana sveta in Jugoslavije, ustvarjalca in humanista, čedalje bližja in aktualnejša — čedalje bolj naša, sestavni del naše prihodnosti. Zato je Tito z nami in v nas. V vseh naših akcijah. Titovo delo je izredno dragoceno; to je vrelec, iz katerega bodo črpali prihodnji rodovi, vodilo na poteh, ko bomo izpolnjevali številne naloge in obveznosti.

Tito se je pogosto srečeval s pionirji in z mladino. Ob vseh teh

srečanjih je poudarjal dve temeljni nalogi mladega rodu: prva je ohranjanje in razvijanje bratstva in enotnosti in jugoslovanske skupnosti, in druga — nenehno učenje in delo — obvladovanje znanosti, tehnike in tehnologije. S temi simboli so bila pretkana vsa Titova dela in vsa njegova neposredna dejavnost. In če obstajajo trajni, vzvišeni in nedotakljivi ideali, ideali svetovnih razsežnosti, potem so to za nas, Jugoslovane, taki ideali bratstvo in enotnost, učenje, delo in ustvarjalnost. Tako kot nas je učil Tito. To so ideali, ki

zagotavljajo naš obstoj, edina pot naše prihodnosti, razvijanje novih in humanejših družbenih odnosov in boljšega življenja.

Zdaj ko smo zašli v težaven položaj in ko so se sovražne in druge sile iz tujine združile s skupinami nacionalistov in iredentistov na naših tleh, da bi razbile našo enotnost, postajajo Titova sporočila čedalje bolj aktualna in pomembna.

Prosvetni delavci — inženirji človeških duš, kot jih imenuje Lenin, imajo velikansko odgovornost in veliko obveznosti pri razvijanju bratstva in enotnosti,

učenja, dela in ustvarjalnosti mladine. Njihove naloge so številne in zahtevne.

Razvijanje bratstva in enotnosti pomeni v vseh akcijah oblikovanje zavesti o enakopravnosti in enotnosti vseh naših narodov in narodnosti, oblikovanje približno enakih odgovornosti vseh za našo skupnost, uveljavljanje vseh kulturnih, prosvetnih, zgodovinskih in drugih vrednot naših narodov in narodnosti, ki nas zbližujejo in združujejo. To pomeni nadaljnje ustvarjanje samoupravnih demokratičnih odnosov in uveljavljanje človekove osebnosti v združenem delu in družbi. Bratstvo in enotnost pomenita naš odgovoren in ustvarjalni odnos do dela in delovnih sredstev, našo pravico, pa tudi obveznost, da z delom in ustvarjalnostjo kujemo svojo prihodnost. V vse to se vključuje jugoslovanska ekonomska, družbena ali drugačna solidarnost, ne pa socialna, temveč solidarnost, ki odpira možnosti razvoja in lastne odgovornosti. V naših razmerah pojmujeemo bratstvo in enotnost kot internacionalizem in solidarnost z vsemi ljudstvi sveta, ki si prizadevajo in se zavzemajo za enakopravne odnose, mir, svobodo in sožitje človeštva. To je naša politika neuvrščenosti.

Prav na temeljih bratstva in enotnosti, enakopravnosti vseh narodov in narodnosti in enake odgovornosti vseh za našo skupnost temelji jugoslovansko socialistično domoljubje.

Jugoslovansko socialistično domoljubje ni in ne more biti nekaj abstraktnega in nadnacionalnega. Stkano je iz delčkov in prvin vseh naših narodov in družbenih plasti. Vse kulturno bogastvo, ki krepí kohezivno moč naše družbe, sestavlja jugoslovansko kulturo, prenašanje le-te na mladi rod in njeno ohranjanje pa je jugoslovansko socialistično domoljubje.

Prosvetni delavci morajo že glede na svoje poslanstvo pri svojem delu, pouku, svobodnih dejavnostih ter v vsem življenju in delu šole razvijati bratstvo in enotnost, ljubezen do skupnosti in domovine. Mladi rod morajo opozarjati na vse družbene pojave, predvsem pa na tiste elemente pri nas in v tujini, ki želijo razbiti, oslabiliti in ogroziti naše in Titove pridobitve. Treba je odkrito povedati: naš mladi rod se ne sme vzgajati in učiti iz učbenikov in priročnikov, ki v izkriv-

ljeni podobi prikazujejo naš družbeni red in povečujejo družbeno ureditev druge dežele. Naša družba mora voditi enotno in organizirano kadrovske politiko v izobraževanju. Ta politika pa pomeni dogovorjena in enotna merila pri izbiri in šolanju prosvetnih delavcev.

Mladi rod lahko vzgajajo in izobražujejo le učitelji, ki so idejno neoporečni ter strokovno in pedagoško vsestransko izobraževalni. V šolah ne sme biti prostora za učitelje, ki so se morali zagovarjati zaradi nacionalizma in liberalizma, ali za tiste, ki so rušili bratstvo in enotnost in našo skupnost. Z naših šol in fakultet se morajo umakniti vsi, ki nasprotujejo naši enotnosti in socialističnemu samoupravnemu razvoju naše družbe. Tudi mladina mora povedati o tem svoje mnenje. Le tako bomo zagotovili vzgojo mladega rodu po Titovih sporočilih.

Delovna vzgoja mladih je pogoj za hitrejši, bolj vsestranski in kakovostnejši razvoj naše družbe. Vsi moramo nenehno skrbeti za obvladovanje tehnike in tehnologije, povečanje produktivnosti in izboljšanje organizacije dela. Prvine za to bi moral ustvariti celoten vzgojno-izobraževalni sistem. Pri dozdajšnjem delu pa jih nismo dovolj razvijali in bogatili niti s programi in vsebino niti s organizacijo šolskega dela. Raziskovalci pedagoškega področja bi se morali ukvarjati s temi vprašanji: bolj načrtno in preudarno, bolj določno in ustvarjalno. Razvijati je treba pojmovanje, da se morajo napredek, svoboda in življenjska raven našega človeka potrjevati v združenem delu in da se po delu ocenjuje tudi njegov prispevek.

Odgovorno in ustvarjalno delo, budno varovanje naše neodvisnosti in skupnosti, razvijanje in ohranjanje bratstva in enotnosti morajo postati naša temeljna vodila.

Tudi zdaj, ko obujamo spomin na žalostni dogodek — smrt tovariša Tita, se zaobljubljamo, da bomo ohranjali, razvijali in nadalje bogatili njegova sporočila. Zaobljubljamo se, da bomo v kakršnemkoli položaju ohranjali jugoslovansko skupnost, bratstvo in enotnost ter se boj vali proti vsem, ki jo namerjajo ogroziti. To dolgujemo tovarišu Titu, mlademu rodu ter v em našim narodom in narodnostim.

VASKO RAIČEVIĆ

Armada smo vsi. Vsi smo odgovorni za varnost naše domovine in za nemoten razvoj naše družbene ureditve. Vsak izmed nas.

Ta misel je posebno pomembna zdaj, ko razmišljamo in odločno obsojamo nedavne ne ljube dogodke na Kosovu.

Razvijati obrambno kulturo je dolžnost vseh nas. Le tako bomo

vedno in povsod pripravljeni varovati in braniti pridobitve naše revolucije. Tudi s svojim življenjem, če bo treba.

Prav je, da se ob 40-letnici naše vstaje spomnimo besed našega modrega, ljubljene vodje. Čeprav jih ne bo nikoli več izgovoril, bodo živele z nami — kot prisega Njemu.

V interesu enakopravnosti je treba odstranjevati vse ovire

Socialistična Jugoslavija je skupnost enakopravnih narodov in narodnosti, v kateri so načelno pravilno rešena vsa vprašanja mednarodnih odnosov. Svoboda in popolno enakopravnost vseh narodov in narodnosti Jugoslavije jamči tudi federativna ureditev in sistem delavskega in družbenega samoupravljanja. To zagotavlja resnično perspektivo enotnosti Jugoslavije.

Razumljivo je, da so in da bodo še naprej tudi nekateri problemi v odnosih med našimi narodi in narodnostmi kakor tudi med posameznimi območji Jugoslavije. Ti problemi izvirajo največkrat iz gospodarskih vprašanj in niso taki, da jih ne bi mogli razmeroma lahko urejati. Zlasti če se pri njihovem obravnavanju ravnamo po načelih in duhu naše

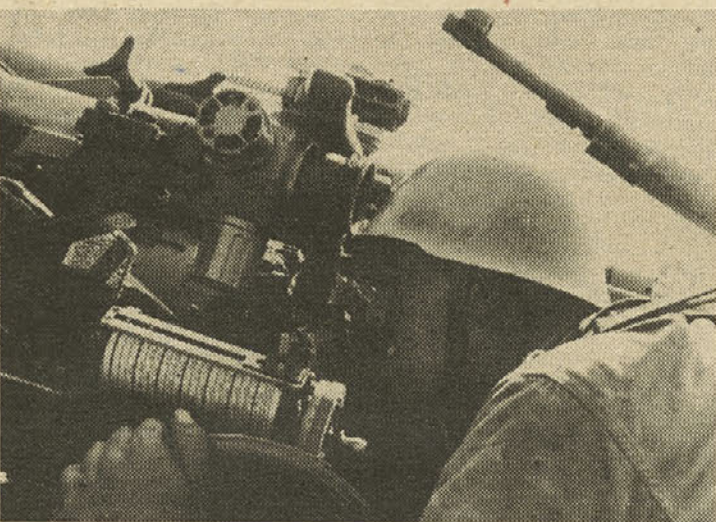
družbene ureditve, pač ni nevarnosti za enotnost Jugoslavije in tudi ne ovir za njihovo dejansko ureditev.

V zadnjem času je nekako čedalje manj slišati besedo Jugoslavija, piše in govori se pretežno o federaciji. Bolj moramo poudarjati Jugoslavijo. Smo Slovenci, Hrvati, Srbi, Makedonci, Črnogorci in drugi, vendar smo vsi skupaj tudi Jugoslavlani, vsi smo državljani socialistične Jugoslavije. V tem smislu moramo krepiti duha pripadnosti k jugoslovanski socialistični skupnosti enakopravnih narodov in narodnosti. Ne gre torej za jugoslovanstvo v unitarističnem smislu, ki negira narode ali poskuša zmanjšati njihovo vlogo. Proti jugoslovanstvu v unitarističnem smislu smo se odločno bojevali in tudi v

Armada smo vsi

prihodnje se moramo bojevati proti vsakršni, tudi najmanjši tendenci po unitarizmu, ki nosi v sebi hegemonizem kateregakoli naroda. Gre za potrebo, da po-

glabljam spoznanje o pripadnosti k Jugoslaviji, o tem, da je krepitev naše jugoslovanske skupnosti stvar vseh naših narodov in narodnosti in da smo kot taka

Vedno smo pripravljeni braniti svojo domovino, če bo treba tudi z orožjem

Vaje civilne zaščite — prva pomoč

jamči resnično blaginjo in prihodnost.

Zaradi resnične enakopravnosti in vsestranskega razvoja vseh narodov in narodnosti Jugoslavije moramo premagati vse objektivne težave in odločno odstranjevati vse subjektivne ovire, se nenehno brezkompromisno bojevati proti vsem nacionalizmom, bodisi da se pojavljajo v obliki unitarizma bodisi v oblikah šovinizma in separatizma. Prav zato, ker je naša socialistična družba svobodna skupnost enakopravnih narodov in narodnosti, ne more dovoljevati nobenih kompromisov z nacionalizmi.

Nekateri krogi po svetu vidijo v mnogonacionalni sestavi Jugoslavije slabost in oviro za njen hitrejši razvoj, jaz pa vnovič trdim, da je mnogonacionalna socialistična Jugoslavija naša prednost, ker se v njej v vsakdanji praksi gojijo čustva resničnega spoštovanja vseh narodov in narodnosti. In zato je razumljivo, da je taka mnogonacionalna skupnost, kakršna je naša, pomemben faktor na svetu v boju za enakopravnost in za demokratizacijo mednarodnih odnosov.

Iz govora na Univerzi v Ljubljani, 11. decembra 1969

Splošni ljudski odpor — uresničitev ideje o oboroženem narodu

Ko torej prenašamo odgovornost za obrambo na vso družbo in ne le na nekatere specializirane organizacije in organe, smo podeseterili njeno moč, hkrati pa naredili pomemben korak k uresničenju idej klasikov marksizma o oboroženem ljudstvu. Zdaj so v naši samoupravni družbi zares realne možnosti, da postane skrb za obrambo pravica in dolžnost vseh ljudi. To je že zdaj sestavni del življenja in dela v tovarnah in družbeno-političnih skupnostih in organizacijah, v šolah in na univerzah. Seveda morajo biti vprašanja obrambe še v večji meri predmet proučevanja in skrbi v vseh okoljih.

Moč naše obrambe temelji na dveh enako pomembnih faktorjih:

— prvič na moralno-politični trdnosti in psihološki pripravlje-

nosti naših delovnih ljudi, da se najodločneje uprejo zunanjemu pritisku in agresiji, v kakršnikoli obliki se že pokaže, in

— drugič, na visoki vojaški organiziranosti, opremljenosti in izurjenosti naših oboroženih sil ter vseh delovnih in družbenih organizacij.

Ta dva faktorja se medsebojno dopolnjujeta in sta neločljiva celota. Samo moralno-politično trdni in psihološko pripravljeni ljudje so lahko kos vsem preskušnjam, ki jih prinaša vojna. Prav tako je samo z vsestransko vojaško pripravljenostjo mogoče učinkovito zavrniti agresijo oziroma preprečiti, da do nje sploh ne pride.

Iz govora ob koncu manevrov Svoboda 71. Karlovac, 9. oktobra 1971

Med planinstvom in drugimi telesnokulturnimi ali športnimi vrstami so nekateri razločki. Planinstvo ni zgolj telesnokulturna ali rekreativna dejavnost, temveč pomeni tudi estetsko, etično-idejno in kulturno vrsto delovanja. Bolj kot katera koli druga telesnokulturna ali športna vrsta posega planinstvo na področje intelektualne, moralne in obrambne vzgoje. E. Lovšin ugotavlja (Gorski vodniki v Julijskih alpah), da »odkar obstaja planinstvo, rojeno v soncu in viharjih izrednega revolucionarnega 19. stoletja, se ni nikoli imelo za čist šport in ne za turizem, temveč po svojem bistvu in naravi za avtonomno kulturno delovanje«. Slovensko planinstvo se je rodilo v boju proti potujčevanju slovenske zemlje in se kalilo v procesu potrjevanja slovenske narodnosti. Od takrat se planinsko gibanje nezadržno širi. Pojav, ki med narodom že več desetletij zavzema večji obseg in se še vedno širi, je mogoče šteti kot kulturno znamenje tega naroda. In prav planinstvo je nedeljivi del slovenske narodne kulture. To samo še potrjuje resnico, da zavzema planinska motivika pomembno mesto v delih slovenskih likovnih, literarnih in glasbenih umetnikov.

Poglavitna planinska dejavnost je usmerjena v množičnost, ob tem pa ne zanemarija vrhunskih dosežkov. Takšna usmerjenost je povsem skladna s proglašeni in edino pravilnimi načeli telesnokulturnega delovanja v naši družbi. Planinstvo je oblika bogatenja prostega časa, ki je razmeroma poceni, ljudje se vključujejo vanj ne glede na socialno stanje, na spol, ne zahteva velikega tehničnega znanja ipd. Zajemajo lahko vse starostne skupine od predšolskih otrok do upokojencev. 7000 km (1,6 dolžine ekvatorja) markiranih steza, 165 planinskih objektov, 27 veznih poti (transverzali) in raznovrstnost naravnih razmer od grčevja do visokogorja pomeni bogato ponudbo, ki jo zmore malokatera druga telesnokulturna vrsta.

Na lestvicah, ki poskušajo razvrstiti posamezne športne vrste glede na njihovo biološko in zdravstveno vrednost, je planinstvo vedno v vrhu.

Od vseh vrst telesnokulturnega delovanja planinstvo najbolj uresničuje smotre splošnega ljudskega odpora. Planinska dejavnost je neposredno povezana s partizanskim načinom vojskovanja. Narodnoosvobodilna vojna je to neštokrat dokazala. Marsikatera bitka je končala v korist partizanskih enot prav zato, ker so partizani obvladali večšine, ki jih spoznavajo planinci (F. Konobelj-Slovenko, Pod Mežakljo in Karavankami so se uprli).

Ni še dolgo od tega, ko smo v prizadevanjih za preobrazbo telesne kulture objavili štiri poglavita merila za prednostno vrednotenje telesnokulturnih dejavnosti v SR Sloveniji. Ta merila so:

- naravne možnosti za nadaljnji razvoj in delovanje
- tradicija
- množičnost
- vrhunski mednarodni uspehi.

Planinstvo — del splošne izobrazbe in vzgoje

Šolska telesna vzgoja ni usklajena s strokovnim in družbenim vrednotenjem planinskega delovanja

Odveč je dokazovati, da planinstvo več kot ustreza vsem štirim merilom.

Ob 200-letnici prvega vzpona na Triglav je predsednik RK SZDL Slovenije Mitja Ribičič dejal: »Planinska organizacija je naša najbolj množična, vrhunsko športna in rekreativna, narodnoobrambna, reševalna, ljubiteljska in humana organizacija.« Takšno oceno bi težko pripisali katerikoli drugi telesnokulturni dejavnosti.

Navedene ugotovitve napeljujejo na misel, da bi se moral vsak mlad človek v SR Sloveniji med svojim šolanjem seznaniti s temeljno planinsko vzgojo.

Republiški komite za vzgojo in izobraževanje je leta 1970 ovrednotil temeljno planinsko vzgojo kot del splošne izobrazbe in vzgoje in zato priporočal osnovnim in srednjim šolam, da ustanavljajo planinske skupine in vključujejo planinstvo v svoj načrt dela, da vrednotijo izpolnjevanje prosvetnih delavcev na tem področju kot strokovno izpolnjevanje, delo mentorjev planinskih skupin na šolah pa enako kot delo mentorjev drugih svobodnih dejavnosti. S tem je dobila planinska vzgoja pomemben poudarek pri vzgojno-izobraževalnem delu, vendar smo v okviru svobodnih dejavnosti, katerih obseg in kakovost pa sta prav gotovo bolj ali manj odvisni osebni nagnjenj posameznih učiteljev in vodstev šol.

Temeljno planinsko vzgojo štejejo v področje dela učiteljev telesne vzgoje in učiteljev naravoslovnih predmetov. Čeprav planinsko delovanje presega zgolj telesno dejavnost, pa ven-

darle menimo, da bi prav telesna vzgoja v šolah morala vsebovati ustrezen del temeljne planinske vzgoje. Žal takšnega mnenja ni mogoče zaslediti v uradnih učnih načrtih za telesno vzgojo.

V učnem načrtu za višjo stopnjo osnovne šole je predpisano gradivo za atletiko, športne igre, športno gimnastiko, ritmično gimnastiko itn. O planinstvu učni načrt ne govori. Učni načrt predvideva vsako leto štiri športne dni. V navodilih o uresničevanju športnih dni zasledimo takšne vsebinske zasnove:

1. športni dan: orientacijski pohod z elementi obrambne vzgoje
2. športni dan: atletika (mnogoboj)
3. športni dan: zimske dejavnosti (pohodi, izleti, smučanje, sankanje, drsanje)
4. športni dan: po izbiri.

Več o planinski vzgoji ne najdemo. Sestavljavci navodil so

uvrstili pohode in izlete celo med zimske dejavnosti. Pohodi in izleti v zimskih mesecih, ko je načrtovan tretji športni dan, ne ustrezajo zasnovi temeljne planinske vzgoje. Pohodi in izleti v zimskih mesecih so lahko le nadgradnja predelane gradiva v letnih razmerah. Učni načrt torej le omenja izlete kot eno od možnih oblik športnega dne, o vzgojno-izobraževalnih prvinah in smotrih temeljne planinske vzgoje pa ne govori. Drugi dokument, vzorec časovne razporeditve učne snovi za telesno vzgojo v osnovni šoli (Zavod za šolstvo SR Slovenije, 1975), sicer predvideva za 5. in 6. razred v maju planinski izlet, za 7. in 8. razred pa v oktobru. To pa je tudi vse. O vzgojno-izobraževalnih smotrih tudi ta dokument ne pove nič.

Nič drugače ni v srednji šoli. Učni načrt, ki je bil doslej v ve-

ljavi, je predvideval, da morajo opraviti vsi učenci med šolanjem eno od transverzali. V novem programu za usmerjeno izobraževanje tudi tega ni več. Osnovni program telesne vzgoje, ki je obvezen za vse učence, predvideva štiri športne dni na leto, vendar pa njihova vsebina ni natančno določena. Dodatni (izbirni) program pa ponuja med drugimi vrstami tudi »dejavnosti v naravi itd.«. Za katere dejavnosti v naravi gre, ni razvidno.

Lahko torej povzamemo, da obseg in vzgojno-izobraževalni smoter temeljne planinske vzgoje v programu šolske telesne vzgoje nista določena. To pa ne obvezuje šole dovolj, da bi mladega človeka ustrezno navdušila za planinsko delovanje, še manj pa usposobila za zdravo, varno in smotno samostojno delovanje.

Tako torej ugotavljamo neskladnost med strokovnim in družbenim vrednotenjem planinskega delovanja in mnenjem Republiškega komiteja za vzgojo in izobraževanje ter telesno kulturo na eni strani ter uradnimi predmetniki in učnimi načrti na drugi strani.

V korist sodobni preobrazbi vzgoje in izobraževanja bi bilo, da bi ustrezna služba Zavoda SR Slovenije za šolstvo ob sodelovanju zunanjih strokovnih in družbenih dejavnikov (Visoka šola za telesno kulturo, Planinska zveza Slovenije, Republiški sekretariat za ljudsko obrambo) začela ugotovljene neskladnosti tudi reševati.

SILVO KRISTAN

Redni razpis

Nadaljevanje

Razpisi del in nalog, ki jih objavljamo, so nadaljevanje rednih razpisov, ki smo jih objavili v Prosvetnem delavcu števil. 8 dne 20. aprila 1981. Uvodna pojasnila k tem razpisom veljajo tudi za razpise v tej številki.

Komisija za delovna razmerja
OSNOVNE ŠOLE JOSIP BROZ TITO DOMŽALE,
Kettejeva 13

razpisuje prosta dela in naloge

- učitelja telesne vzgoje
- učitelja tehnične vzgoje in fizike oziroma tehnične vzgoje in matematike (za nedoločen čas)

Pogoji za sprejem za nedoločen čas: diploma ustrezne smeri študija na PA oziroma ustrezne smeri višje ali visoke šole.

Začetek dela 1. 9. 1981.

Kandidati naj pošljejo ponudbo s kratkim življenjepisom in dokazilom o strokovni usposobljenosti na navedeni naslov v 15 dneh po objavi razpisa. O izbiri bodo obveščeni najkasneje v 30 dneh po končanem zbiranju ponudb.

Komisija za delovna razmerja
IZOBRAŽEVALNEGA CENTRA
RUDOLFA MAISTRA — KAMNIK

razpisuje prosta dela in naloge

1. učitelja umetnostne vzgoje (glasbeni in likovni pouk)

Pogoji:
— visoka izobrazba po programu oddelka za glasbeno pedagogiko na akademiji za glasbo ali visoka izobrazba na akademiji za likovno umetnost;
— visoka izobrazba iz muzikologije, umetnostne zgodovine iz glasbe, likovne, gledališke ali filmske umetnosti;
— visoka izobrazba iz arhitekture, arheologije, slovenskega jezika in književnosti ali primerljive književnosti in literarne teorije ter končan program za izpopolnjevanje;
— poleg končane srednje baletne šole visoka izobrazba katerekoli smeri ter končan program za izpopolnjevanje.

2. učitelja obrambe in zaštite

Pogoji:
— visoka izobrazba smeri splošna ljudska obramba,
— diploma vojaške akademije ali
— visoka izobrazba katerekoli smeri in končana šola za rezervne oficirje ter končan program za izpopolnjevanje.

3. učitelja osnovne tehnike in proizvodnje za ekonomsko usmeritev

Pogoji:
— visoka izobrazba — dipl. ekonomist

Zaposlitev pod 1. je za določen čas z nepolno učno obveznostjo; pod 2. in 3. pa za nedoločen čas s polno učno obveznostjo. Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 15 dneh po objavi razpisa Komisiji za delovna razmerja Izobraževalnega centra Rudolfa Maistra — Kamnik, Novi trg.

Razpisna komisija
GLASBENE ŠOLE IDRJA

razpisuje prosta dela in naloge

- ravnatelj šole

Pogoji:
— izobrazba, predpisana po zakonu o glasbenih šolah
— opravljen strokovni izpit
— najmanj 5 let delovnih izkušenj
— ustrezne moralno-politične lastnosti in organizacijske sposobnosti

Stanovanja ni.

Začetek dela 1. 9. 1981.

Prijave sprejemamo 15 dni po objavi razpisa.

Komisija za delovna razmerja
OSNOVNE ŠOLE RAKA

razpisuje prosta dela in naloge

- učitelja razrednega pouka, PRU ali U
- vzgojiteljice za delo v VVE

Prijave s potrebnimi dokazili pošljite v 15 dneh po objavi razpisa. Dela in naloge razpisujemo za nedoločen čas. Stanovanj ni.

Razpisna komisija
VVO NARODNE JUNAKINJE REZKE DRAGARJEVE
ČRNUČE, Titova 312a

razpisuje prosta dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi:

- vodje vzgojno-varstvene enote brez obveznosti na oddelku — s polnim delovnim časom za nedoločen čas

Kandidati morajo izpolnjevati splošne pogoje in imeti:

- končano srednjo ali višjo izobrazbo vzgojiteljske smeri — pedagog, psiholog, socialni delavec, specialni pedagog, zdravstveni delavec ali učitelj razrednega pouka
- najmanj 3 leta delovnih izkušenj po opravljenem strokovnem izpitu, od tega najmanj 2 leti dela pri vzgoji in varstvu predšolskih otrok
- aktiven in pozitiven odnos do socialističnih samoupravnih odnosov in biti družbeno-politično aktiven
- organizacijske in strokovne sposobnosti, ki jamčijo, da bo s svojim delom prispeval k uresničevanju smotrov in nalog VVO.

Začetek dela: 1. septembra 1981.

Mandatna doba traja 4 leta. Kandidati naj pošljejo prijave z življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh od dneva objave na gornji naslov pod oznako »za razpisno komisijo«. Vsi prijavljeni kandidati bodo o izbiri obveščeni v 30 dneh po objavi razpisa.

»Rdeči križ z vami — za vas«

Tako kot vsako leto organizira tudi letos Rdeči križ Slovenije skupaj z Rdečim križem Jugoslavije teden Rdečega križa, ki bo od 4. do 10. maja 1981. Vsebinska tedna RK je posvečena temi: »Rdeči križ z vami — za vas!«. V tem tednu bo tudi mednarodni dan Rdečega križa, ki ga proslavljajo vse organizacije Rdečega križa na svetu, in sicer 8. maja.

S svojim številnim članstvom in raznovrstnimi dejavnostmi se organizacija Rdečega križa Slovenije letos vključuje v proslavljanje 40-letnice ustanovitve OF in 40-letnice vstaje jugoslovanskih narodov. Teden Rdečega križa je teden publicistike RK in daje možnost, da se več spregovori in piše o celoletnih dejavnostih Rdečega križa Slovenije.

Program Rdečega križa Slovenije, vezan na letošnji teden Rdečega križa vsebuje tele dejavnosti:

- sprejemi pionirjev prvih razredov šol v mlade člane RK in učencev 7. razredov osnovnih šol v članstvo RK. Tako je vsako leto sprejetih med mlade člane RK okoli 20.000 pionirjev in v članstvo RK okoli 20.000 mladincev. Ob sprejemu prejme vsak član literaturo o zdravem načinu življenja in dela, katere namen je spodbujati prizadevanje za ohranitev zdravja;

- nadaljnje ustanavljanje aktivov RK v osnovnih, srednjih, višjih in visokih šolah, v organizacijah združenega dela, na vaseh in drugod;

- v tednu RK bodo organizirane lokalne mladinske delovne kacije v občinah in krajevnih skupnostih. Te akcije so zelo pomembne predvsem za varstvo okolja in napredek higiene, krepijo pa tudi solidarnost v krajevni skupnosti;

- predsedstvo Skupščine RKS je v počastitev 40-letnice ustanovitve OF, 40-letnice vstaje jugoslovanskih narodov in mednarodnega dne RK objavilo razpis za najboljši sestavek na temo »Rdeči križ z vami — za vas«, v katerem sodelujejo vsi mladi člani RK in pionirji osnovnih šol v Sloveniji. Avtorje najboljših sestavkov bo predsedstvo na primerni slovesnosti v tednu RK tudi nagradilo;

- predsedstvo Skupščine RKS je razpisalo tudi solidarnostno akcijo »Tovariš — tovarišu«, v kateri bodo pionirji — mladi člani RK zbirali igrače in šolske potrebščine, ki jih sami več ne potrebujejo, v tednu RK za pomoč svojim vrstnikom v nerazvitih deželah in deželah, ki so žrtve imperialistične agresije v Afriki ter za dejavnost brigadirskih vrtcev v oddaljenih krajih;

- motiviranje občanov in delovnih ljudi za prostovoljne aktivnosti na področju razvijanja solidarnosti in človečnosti, zlasti za osamele starejše ljudi, mlade in invalide. Posebno pozornost bodo aktivisti RK namenjali invalidom. V ta namen je predsedstvo Skupščine RKS sprejelo poseben program ob mednarodnem letu invalidov;

- podeljevanje priznanj za prostovoljno dejavnost v krajevnih skupnostih, delovnih organizacijah in drugod;

- seznanjanje občanov in delovnih ljudi s programi RK in njegovo dejavnostjo po tisku in RTV, z razstavah, proslavah, sestankih, razgovorih itd.,

- zbiranje denarja v najrazličnejših oblikah. V prodaji je več kot 1.300.000 znamk RK po 1 din, v medkrajnem prometu pa bodo potniki v korist RK doplačali vozovnico v vrednosti 2 din.

PRVO SREČANJE PIONIRJEV VARČEVALCEV JUGOSLAVIJE

Razvijati potrebo in smisel za varčevanje med odrasčajočo mladino je bila že dolgo skrb šolskih kolektivov, pa tudi v učnih programih ta misel ni bila izpuščena. Uspehi so bili različni glede na iznajdljivost posameznikov, kajti to je bilo v preteklosti prepuščeno predvsem šolam.

V zadnjem času, posebno od leta 1970, pa lahko govorimo o enotni, organizirani akciji, o možnostih in oblikah varčevanja. Pobudo za to je prevzela Ljubljanska banka — združena banka; začetki sedanjih oblik pa so bili v osnovni šoli Podčetrtek, kjer so prvi uvedli samostojno vodenje hranilnice.

Razvoj pionirskih hranilnic, ki jih je ustanovila Ljubljanska banka, je dosegel zadovoljiv uspeh, saj deluje v Jugoslaviji že več kot 500 pionirskih hranilnic, ki vključujejo več kot 130 tisoč mladih varčevalcev. Nekaj hranilnic je tudi zunaj naših meja, med našimi delavci na začasnem delu v tujini.

Ne bi pa bilo prav, če bi pod pojmom varčevanje obravnavali zgolj denarno varčevanje. Področje varčevanja je veliko širše in menim, da je prav v času, v katerem živimo, zelo pomembno o tem razmišljati in pojem razširjati.

Prav zato smo lansko jesen organizirali prvo srečanje pionirjev varčevalcev Jugoslavije. Podobno kot Ljubljanska banka se s to dejavnostjo med mladino ukvarjajo tudi druge banke v Jugoslaviji. Srečanje je bilo v bosanskem mestu TUZLA in se ga je udeležila tudi delegacija pionirjev iz slovenskih hranilnic. V delegaciji je bilo deset pionirjev iz različnih krajev Slovenije, ki so pod vodstvom mentorjev odšli v Tuzlo 29. oktobra. Poleg Ljubljanske banke je udeležbo na posvetu omogočila ZPM Slovenije.

Ob prihodu v Tuzlo smo bili zelo sprejeti. Pričakali so nas organizatorji posveta. Pionirje so pričakovali vrstniki, ki so bili tudi njihovi dvodnevi gostitelji. Program je bil zelo obsežen. Takoj po prihodu v Tu-

zlo je bil sestanek spremljevalcev in vodij delegacij, saj je bilo treba pripraviti še podrobnosti o uspešnem poteku posveta, ki naj bi se pričel naslednji dan v domu JLA.

Začetek svetovnega dneva varčevanja, ki je 31. oktobra, je bil zelo svečan. Pred domom JLA so se zbrali vsi pionirji-gostitelji, pionirji-udeleženci posveta iz vseh republik in pokrajin pa so ustanovili pionirski odred. Nato so se napotili v lepo pripravljeno dvorano in izvolili delovno predsedstvo. Najprej so se zvrstili pozdravni govori zveznih in republiških organov, ki se ukvarjajo z razvojem in napredkom pionirske organizacije, spregovoril pa je tudi predsednik občinske

skupščine Tuzla in predstavil zgodovino in sedanji utrip življenja in dela v Tuzli.

Potem so sledila poročila pionirjev varčevalcev iz posameznih republik. Poročila slovenske delegacije je prebrala učenka osnovne šole Podčetrtek. Vsa poročila so govorila o bogastvu različnih oblik in prizadevanj, da bi varčevanje postalo naša vsakodnevna skrb. Pa ne samo varčevanje denarja. Pomembna je tudi skrb za zbiranje odpadnega materiala in surovin, ki jih naša industrija nujno potrebuje. Temu je Ljubljanska banka posvetila več pozornosti in mislim, da bi z akcijo morali nadaljevati ob pomoči vseh, ki te surovine potrebujejo.

Ogled dveh bank in tovarne soli v popoldanskem času je prav gotovo še popestril že tako prijetno bivanje. Medtem ko so se pionirji zvečer udeležili kulturne prireditve, smo se spremljevalci ponovno zbrali na delovnem sestanku, da bi ocenili delo in izmenjali izkušnje. Moram povedati, da je bilo za obliko in organiziranje delovanja pionirskih hranilnic, ki jih ustanavlja Ljubljanska banka, veliko zanimanje. Po vseh razpravah je prevladalo enotno mnenje, da je prvi posvet pionirjev varčevalcev dosegel namen, da je treba podobna srečanja še organizirati, da je treba med mladino na šolah razvijati in poglobljati občutek za varčevanje na vseh področjih.

Naslednjega dne smo se po ogledu spominskega parka poslovili od gostitelja. Pionirji so se razšli, ostale pa so vezi prijateljstva, ki so poleg sprejetih sklepov na posvetu še posebno pomembne.

Predsednik sveta mentorjev
LJUBLJANSKE BANKE — ZDRUŽENE BANKE

